

ώρα έπαιζαν οι ήθοιοι εγώ είχα ξεχάσει δρόμπελα την πείνα μου... Τώρα όμως που έχει τελειώσει πειά ή παράτασις, νοιά-
θα ότι και τό στομάχι μου και ή τσέπη μου είνε έντελώς ά-
δειανά!...

-Ω, διάβολε! ξεφώνισε σκεπτικός τώρα ό θιασάρχης, Λοι-
πόν;

-Λοιπόν, έξακολούθησε με ξαφνική άπόφαισ ό νέος, θέλω άπ' έδώ και μπρός να κερδίζω έντιμα και φρόνιμα τό ψωμί μου... Μου άρεσε πολύ τό θέατρο, κι' ήθθα να σας παρακαλέσω να με προσλάβετε στο θιασό σας... Αυτό ήταν όλο, κύριέ μου!...

Συγκίνησε έπίσας τόν γηραιό θιασάρχη, μπροστά στην ειλί-
κρίνεια και την έμπιστοσύνη που τουδειχνε ό νέος μας. Του έιπε με δισταγμό:

-Μά, παιδάκι μου, για να παρασταίης δράματα κι' άλλα έργα, πρέπει να σπουδάσης...

-Θά σπουδάσω!...

-Μά έντωμεταξύ, που δέν θα μπορείς να παριστάης, πώς θα ζής;

-Θά σάς κάνω κάθε έργασία που θα μπορείτε να μου δίνετε... Μά λείπει ένας δεύτερος όποβολός...

-Πολύ καλά, κύριε... Βασισθήτε σε μένα!...

-Θά ειδοποιής έπίσης τους ήθοιούς, όταν θάρχεται ή σει-
ρά των να παρουσιασθούν στή σκηνή...
-Μάλιστα!...

-Κι' έπειτα, άφου μελετήσης κάμποσο καιρό-και θα είνε εύκολο για σένα, μία που θάρχης μπροστά στα μάτια σου τόσα παραδείγματα άπ' τους άλλους έμπείρους ήθοιούς-θ' άρχί-
σης να παριστάης κι' έσύ μικρούς ρόλους στην άρχή!...

-Σύμφωνοι, κύριέ μου...
-Όσο για τό μισθό σου, αυτός...

Μά ό νέος δέν τόν άφησε να έξακολούθησθ. Σηκώθηκε αύθόρμητα, του φίλησε με συγκίνησι τό χέρι, κι' έιπε:

-Ω, δέν έχω αξιώσεις... Θά με τρέφετε, θα με υνόνετε, και κάπου-κάπου θα μου δίνετε λίγα χρηματάκια ίσα-ίσα για κανένα ποτηράκι μπό-
ρα!...

-Έστώς, φίλε μου!... έιπε με πατρικό τόνο ό θιασάρχης. Κι' άφου τά είπαμε τόση ώρα, και συμφωνήσαμε σε όλα, πές μου τώρα και τό δυο-
μά σου...

-Γουλιέλμος Σαίξπηρ, κύριε.

Αυτή ήταν ή λακωνική άπάντησις του νέου έ-
κεινου, ό οποίος λίγα χρόνια άργότερα όδεσσε όσο ίσως κανένας άλλος την πατρίδα του, και ήγμοσε με τό επίλογητικό δυομά του όλόκληρη την παγκόσμιο λογοτεχνία!...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ ΤΑ ΕΣΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Μεταξύ φιλενάδων:

-Τίποτ' άλλο δέν σκέφτομα, παρά πώς να κάνω εύτυχημένο τόν άρραβωνιαστικό μου!...

-Άν τό θες αυτό με την καρδιά σου, τότε δέν πρέπει να... τόν παντρευτής!..λ

Στό μπακάριο:

Ο ασίχροκερδής ά φέντης ς.-Έγραψες τό λάδι που πήρε ό κύρ Γιώργης;

Ο ύ π άλληλος.-Τό έγραφα, άφεντικό!

Ο ά φέντης ς.-Ξαναγράψτο τότε... μήπως τό ξεχάσης!...

Στό δικηγορικό γραφείο:

Ο πελάτης.-Η παραφροσύνη, δέν είνε λόγος διαζυγίου;

Ο δικηγόρος.-Βεβαίως!... Μήπως είχατε τό άτύχημα να τρελλαθή ή ούζυγος σας;

Ο πελάτης ς.-Όχι!... Άλλά... δέν μπορώ να θεωρηθώ έγώ τρελλός, μία κι' έκανα την τρέλλα να την πάρω !...

Εκείνος.-Φοβάμαι μήπως δέν σας άρέσει ό τρόπος που χορεύω...

Εκείνη.-Άπ' έναντίας!... Σας θεσπιώ ότι είνε διασκε-
δαστικώτατος... για κείνους που σάς βλέπου!

-Τό εύγλωττότερο πράγμα του κόσμου, φίλε μου, είνε τό χρη-
μα!

-Τό χρήμα, έ; Κι' έγώ ό φου-
καρός τό άκουσα να μου λήη μο-
νάχα: «Άντίο!...»

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

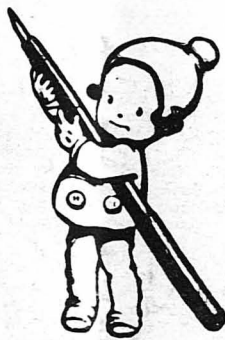
Σύμφωνα με την άπογραφή του πληθυσμού της Ρωσίας, που γίνθηκε στή 1722, ή άχανής αυτή χώρα είνε τότε 14 εκατομμύρια κατοίκους.

Οί Κινέζοι, και πρό Χριστού άκόμη, έχτισαν πολλές ωραίες κρεμα-
στές γέφυρες. Μερικές άπ' αυτές τις γέφυρες χρησιμοποιούνται και σήμερα, για βαριότητες μάλιστα μεταφορές!

Τό μήκος της Αυτοκρατορικής διαδρομής της Κίνας είνε 2.100 μέτρα και ή κατασκευή της διήρκεσε 600 χρόνια.

Στό Περού συνήθισαν να φορούν πανταλόνια στή γαϊδοεία !... για να τά προσφύλανε από τά κουνιάτα !...

Ένας από τους γόκους της αρχαίας Βαβυλώνας, που εφαρμόζονταν με την μεγαλειότητα αυτή, είνε και ό εξής : Για να παντρευτή κανείς μια όμορφη κοπέλλα ήταν άπορροημένος να καταβάλλη στή ταμείο της πολιτείας ένα όρισμένο χρηματικό ποσό, τό οποίον καθόριζε μια ειδική επιτροπή από παντρευμένους. Τα χρήματα δέ που μαζωνόντουσαν στή ταμείο αυτό δέν τά διαθέτανε για κανένα άλλο σκοπό, παρ' μόνον για την άποφύμιση εκείνων, που δεχόντουσαν να παντρευτούν μια όμορφη γυναίκα. Όσο άσημώτερη γυναίκα παντρευόταν ένας άνδρας, τόσο πιο γρη άποφύμιση έπαιρνε από τό ταμείο του άνδράρα. Κι' έτσι παντρευόντουσαν, κοντά στις όμορφες, και ή άσημες κόρες.

Ο Γαλιόνεζος είνε πρωτότυπος σε όλα του. Όταν άλλοτε έπίγανε να σε βλαστημήσθ ή να σε ζητινήσθ, δέν τό έχαν άμείσως, άλλα άφου προηγουμένως σου ζήτησε χίλιες συγγώμες. Κι' όταν πάλι σε τσάεζε στή έξω ή σε έλιζε με χίλιες - δυό βρασιές, στεκόταν άξια να υποσπί σου άάνητος και άφου σου έκανε μια βαβηρά από-
κλιση, σου ζήτησε συγγώμη, γιατί...Έτσιγε να συναντηθί-
τε από τόσον λιπαρές περιστάσεις. Αυτό έσήμαινε άλλοτε Γαλιόνεζική ευγένεια !...

Στις Ινδίες φρονιόναται κάθε χρόνο 500.000 μεγάλα φειδια περίπου.

Η γυναίκες της Άραβίας βάρουν τά δάχτυλά τους κόκκινα και τά χείλη τους «αλάζα».

Η Περούδες γίνουν μια μαύρη γραμμή γύρω από τά μάτια τους και ζωγραφίζουν άπάντα στή μάγουλά τους διάφορα φρούτα!

Η Γαλιόνεζς έαχρυσώνουν όλα τά δόντια τους.

Η περισσότερες γυναίκες τόν Ινδιών πάλι, βάρουν τά δόντια τους κόκκινα, ένθ άλλες τά βάρουν μαύρα, κατάνιαρα !...

Η Όπτιεντόσες ζωγραφίζουν όλο τό σώμα τους με κόκκινο και μαύρο χρώμα.

Η γυναίκες της Γουλιανδίας βάρουν τό πρόσωπό τους τό μισό γα-
λάσιο και τό μισό κίτρινο.

Η κοπέλλες, τέλος, τόν Ιθαγενών της Νέας Όλλανδίας χαράζουν τό δέμα τους με όστρακα και θεωρούν ός τό μεγαλύτερο και τιμη-
κώτερο στολίδι τό κοψίμο του ματιού από μια γρη φρούτά του έλε-
κτού της καρδιάς τους !...

Στό Θιβέτ τό να βγάλη κανένας τή γλώσσα έξω από τό στόμα του, σηκώνοντας συγγώμες γρηά σημερινή τή γρηά του, μόλις συναν-
τήση έναν άλλον στή δρόμο, θεωρείται ός ό πιο ευγενικός χαρτωτής!

Ο δεινότερος ξεφομάχος άπ' όλους τους πρώην και νύν έσταμμένους θεωρείται ό εκθροισθείς βασιλέης της Ισπανίας Άλφόνσος.

Τό επίσημο άμάξι τόν πρώην βασιλέων της Ισπανίας έστρεπε στίς τελετές να σέφνετα από όκτώ άσπρα άλογα, με άσπρα έξαφτήματα και με άσημένα χαλιανάκια. Έτσι όντε ή έθιμοπία.

Η βοσγαναική σέζυγος του βασιλέως του Βελγίου Λεοπόλδου, πα-
τός του πρό μηνών φουεφέντος σε άλ-
πανιστικό διατάγμα βασιλέως Άλβέρ-
του, λεγόταν πόν κούρα Βογιά και ή-
ταν μια άληη υπαρχαία στή Βοηδία
της Γαλλίας.

Θαμισιάς όμως καλλονής, προσέκλη-
σε τόν Λεοπόλδο, ό οποίος την ένυμφέ-
θη με πολιτικό γάμο σήμεπισήμως και
την εγκατέστησε στή άνάτορα του
Λάεζεν.

